

Gimnazjum nr 2 im. Armii Krajowej
w Kwidzynie

ALMANACH

POEZJI AKOWSKIEJ

***HISTORIA PISANA NIE PIÓREM,
ALE WŁASNYM ŻYCIEM***

2001-2016

SPIS TREŚCI

WOJENNY BOHATER Krystian Szejerka	4
ŻOŁNIERZU WYKLĘTY PRZEZ CZAS Adam Kapica	6
ABY UCZCIĆ PAMIĘĆ TAMTYCH DNI Olga Sulot	7
ZADUMA Jędrzej Myrcha	8
Praca plastyczna Dominik Faryna	9
MŁODZI WALECZNI Kamil Januszewski	10
BY UCZCIĆ PAMIĘĆ Teresa Salamon	11
CZEŚĆ I CHWAŁA Zuzanna Gajko	12
ARMIA KRAJOWA Wiktoria Paciorek	13
ZAWISZAK Małgorzata Duzinkiewicz	14
Praca plastyczna Piotr Walenczewski	15
TACY MŁODZI Kacper Nogowski	16
BEZIMIENNY Grzegorz Orlicki	17
NIEZAPOMNIANY BOHATER Aleksandra Borkowska	18
PAMIĘĆ WCIAŻ ŻYWA Jędrzej Myrcha	19
ONI Dorota Chojnicka	20
Praca plastyczna Amelia Pikul	21
AKOWCY Magdalena Szymańska	22
LEGENDARNA ARMIA Anna Ciska	23
MÓJ PRZYJACIELU Zuzanna Gajko	24
RYCERZE PODZIEMIA Karolina Wiśniewska	25
ŻOŁNIERZ Z AK Maria Redmerska	26
Praca plastyczna Szymon Jurczyk	27
ONI STALI SIĘ LEGENDĄ Nina Telefus	28
O NASZYCH BOHATERACH Katarzyna Krupińska	31
ONI STALI SIĘ LEGENDĄ Natalia Sobczak	32

ŻOŁNIERZE AK – POLSKĄ LEGENDĄ Karol Nowicki.....	33
Praca plastyczna Mateusz Walas.....	34
HEROIZM ŻOŁNIERZA AK Paweł Ponczek.....	35
BOHATEROWIE Monika Sosna	36
ONI STALI SIĘ LEGENDĄ Teresa Salamon	37
CI, CO ZA POLSKĘ Adrianna Szczotka	38
MIŁOŚĆ DO OJCZYZNY Bernard Cesarz	39
OJCZYZNA Konstancja Waclawik	40
CICHA NADZIEJA Kacper Więciarz.....	41
Praca plastyczna Marta Cichorek.....	42
NIE PODDAŁEŚ SIĘ Agnieszka Klimek	43
CHŁOPCY Z AK Sonia Floryńska	44
HEROICZNI I NIEZŁOMNI Aleksandra Ćwik.....	45
ŻOŁNIERZE Nina Telefus	47
*** Klaudia Konopska.....	49
W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM Filip Filipczak	50
PAMIĘĆ BOHATEROM WYKLĘTYM Martyna Bukowska	51
W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM Zofia Telefus	52
Praca plastyczna Marta Cichorek.....	53
HEROIZM ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH Kornelia Jasińska	54
HOŁD DLA ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH Maja Ostrowska.....	55
ŻOŁNIERZE NIEPOKONANI Zuzanna Jaremko.....	57
W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM Paulina Pawluk	58
HOŁD BOHATEROM Adrianna Sejka.....	59
ŻOŁNIERZE NIEZŁOMNI Maria Pakuła	60
W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM Oliwia Lipińska.....	61
Praca plastyczna Nikola Schneider	62

WOJENNY BOHATER

Był chudy i wysoki
Miał 19 lat
Był niebieskooki
I poznać pragnął świat
Najmłodszy w rodzinie
Oczko w głowie matki
O zadziornej minie
Słynął z dziarskiej gadki
Henio miał na imię
I mieszkał w Poznaniu
Gdy nazistowskim dymem
Hulał wróg po kraju
Nie był bohaterem
Do walki się nie rwał
Nie biegał z rewolwerem
Choć Niemców się nie bał
Chodził po ulicach z zimną miną
Póki w łapance raptem nie zginął
Nie wiedział, gdzie jedzie
Godziny trwały lata
W strachu, głodzie, biedzie
Trafił do Pawiaka
Potem pod Berlin, do obozu pracy
Przyjęli go życzliwie w niewoli rodacy
Choć był taki zwykły
Marny, wątkły, nikły

Raptem na apelu
Wyszedł z grona wielu
Powiedział, że zna niemiecki
Że nie jest podstępny ani zdradziecki
Że chętnie w obozie pomoże
Coś przetłumaczyć i napisać może
I dali go lekarzowi do pomocy
Przepisywał karty chorych po nocy
A gdy widział, że ktoś ma iść do gazu
Zmieniał ten zapis od razu
Takim też sposobem
Ocalił ludzi stojących nad grobem
A po wyzwoleniu wrócił do domu
I przez lata trwał w milczeniu
Nikommu nie mówił o latach niewoli
Tłumacząc, że wspomnienie
Za bardzo go boli
Dopiero przed śmiercią wyznał rodzinie
O wojny przetrwaniu
I o swym wyczynie
Dla mnie mój pradziadek
Był bohaterem!
Ilu ocalił?
Niestety nie wiem
Ale dla mnie on walczył tak
Jak dzielne chłopaki z oddziałów AK

Krystian Szejerka

ŻOŁNIERZU WYKLĘTY PRZEZ CZAS

Spójrz na swój kraj!
W Armii Krajowej służyłeś
Za Polskę życie swe oddałeś.
Pamięć o Tobie latami fałszowano,
Zasługi innym przypisywano
Lecz dziś każdy wie
Że za mnie ostatnią kroplę krwi przelałeś!
Nie dałeś zgnębić się nazistom,
Nie dałeś zastraszyć sowietom,
W bój ruszyłeś za serca biciem
I choć poległeś postrzelony kulą w bok
Dla nas stałeś się bohaterem
Zapomniany przez los,
Pochowany bez zaszczytów
Przez lata wspominany jako banita
Dziś Żołnierzu spójrz na swój kraj,
Spójrz na te łąki, na tatrzańskie krajobrazy,
Na Wisły szum, na piaszczyste plaże.
I gdy wyjdiesz z gruzów Podziemia
I wsłuchasz się w cichy szept
Dziecięcego grajka, który śpiewa
„Marsz marsz Dąbrowski,
z ziemi włoskiej do Polski”
Wiesz, że było warto.

Adam Kapica

ABY UCZCIĆ PAMIĘĆ TAMTYCH DNI

Broni mieli niewiele
Duch zwycięstwa ogromny
Piękne były ich cele
Wola walki niezłomna
Dzieci Śródmieścia, Mokotowa
Harcerze Pragi i Powiśla
Żołnierze Bielan, Wilanowa
Obrońcy Solca, Czerniakowa
Gotowi na każde wyzwanie
Śmierć towarzyszką ich wierną
Piwnice ich salonami
Kanały życia arterią
Baszta, Pięść, Parasol, Zośka
Monter, Brok, Radosław, Bur
Janka, Kama, Sas, Żywiciel
Bohaterów zabrzmiał chór

Olga Sulot

ZADUMA

Wieńce już na grobach,

Znicze zapalone,

Czuć powagę chwili,

Modlitwy zmówione.

Żelazna, Żoliborz,

Wola, Cytadela...

Słysząc powiew wiatru,

Każdy łzę ociera.

Powróciła pamięć

Tych wojennych lat

To tutaj spoczywa

Ziemi naszej kwiat.

Abyśmy żyć mogli

W Polsce - wolnym kraju,

Wielu młodych ludzi

swe życie oddało.

O ich bohaterstwie

Niejedna jest pieśń

Winniśmy im pamięć,

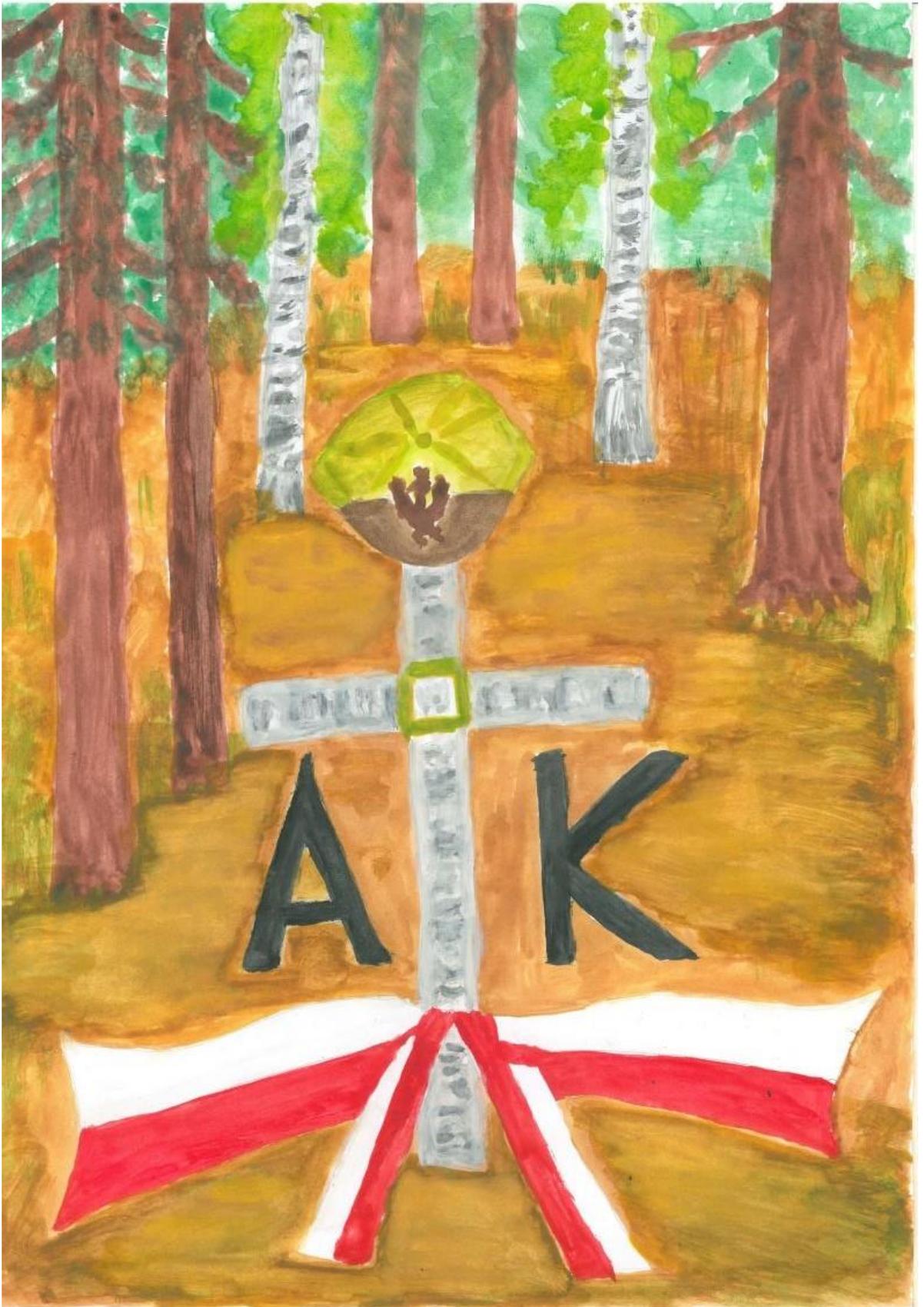
Oddajmy im cześć.

Po chwili zadumy

Złączmy nasze siły,

By okrutne wojny

Nigdy nie wróciły.

Dominik Faryna

MŁODZI WALECZNI

Ciemną nocą pod latarenką
biegnie grupa zwana Zosieńką.
Na kolejną akcję już się szykują,
do boju z Niemcami już się gotują.
Zbierają dzielnych małych wojaków,
„Pokonamy Niemców jak kiedyś Krzyżaków”.

I nadeszła chwila błoga,
małe dusze idą do Boga.
Sławą i chwałą są okryte,
ich czyny nigdy nie zostaną zmyte.
Wiele dla Polski oni działali,
Harcerską Przysięgę swą wykonali.

Kamil Januszewski

BY UCZCIĆ PAMIĘĆ...

Życie, nietrwale jak światło świecy

Wystarczy podmuch wiatru

By zgasło bezpowrotnie

Lecz kto dziś tak naprawdę

okrutnej historii dotknie?

Choć dawno już to było

Ja tego nie zapomnę

Gdyż czyny naszych braci

Polaków są ogromne.

Warszawo! Polski stolicco!

Przez Niemców obalona

Tyle czasu jednak

Przez armię podziemną broniona.

Ból, jaki wtedy został

Krajowi polskiemu zadany

Zostawił w naszych sercach

Wciąż niegojące się rany.

I chociaż o czynach Akowców

Dziś w mediach się nie krzyczy

Chciałabym uczcić ich pamięć

Skromną minutą ciszy.

Teresa Salamon

CZEŚĆ I CHWAŁA

Maszerowali, gdy wczesny świt,
gdy kwitnął biały bez.
Na ramię broń, na ramię hełm,
dalej, przed siebie, bez łez!
Od okrutnej zguby bronił ich
jedynie opatrności los,
gdy krew, i pot, i ciężki znój,
gdy śmierci wołał głos.
I nawet gdy na pustym polu,
mundur przesiąkał krwią,
w pieśni wciąż wychwalali Nike,
na murach widząc ją.
Biało-czerwony polski całun,
spowija ich waleczne dusze,
więc skłońmy głowy, milczący hymn,
za tych, co cierpieli katusze.

Zuzanna Gajko

ARMIA KRAJOWA

Armia Krajowa - to tylko dwa słowa.
Czy się pod nimi treść jakaś chowa?
Tak, oczywiście, chyba każdy wie,
Że to męstwo, odwaga, bohaterstwo i krew.
Żołnierze dzielni i niezwyciężeni.
Mimo groźby śmierci - nieustraszeni.
Choć na polu bitwy zgiełk i pożoga,
Niestraszne im były ataki wroga.
Armia Krajowa - ludzie tacy jak my,
Którzy dzielnie walczyli o polskie sny.
Sny o wolności w naszym pięknym kraju,
W którym dziś żyjemy, hołd im oddając.
Nie da się słowami wyrazić naszej wdzięczności,
Podziękować za walkę dla naszej wolności,
Niech więc wasze czyny zapiszą się w wieczności,
Niech wasze bohaterstwo nie zostanie zapomniane,
Lecz w sercu każdego Polaka zapisane.

Wiktoria Paciorek

ZAWISZAK

Mały chłopczyno,
Kolego z podwórka:
Nie widać dziecka - widać żołnierza.
Przez drobne palce ściśnięty karabin
Brzemieniem leży w sercu.
Pod ciemnym niebem kanałów,
Przez rany w murach,
Na pomoc rannej Warszawie.
Czy w blasku księżyca,
Czy w porannym brzasku,
Na drobnych palcach różańca balsam
Ratunek i ukojenie...
Rodziców nie ma - zostali w domu
W gruzach rannej Warszawy
W za dużym hełmie, w luźnej panterce
Została ci jeszcze Stolica.
Dorośli duchem, pierwszy z Odważnych,
Wlewasz otuchę w serca wąpiące.
Z torbą meldunków znikasz za rogiem
Odnajdę cię w naszej Warszawie.

Małgorzata Duzinkiewicz

Piotr Walenczewski

TACY MŁODZI

Byliście wtedy tacy młodzi,
mieliście tyle marzeń, tyle planów.
Uczyć się, pracować, wypoczywać
i być z Tą jedną - ukochaną.
Życie przed Wami otwierało
karty swej księgi niczym wrota.
Wam życia było ciągle mało
na nie wciąż brała Was ochota.
Marzenia przysły, Wasze plany
zmienić musiała smutna dola,
wojna ukradła Waszą młodość
i nie pytała czy można.
Daliście Polsce swoje życie,
broniąc jej przed okrutnym wrogiem.
Krew swoją dla niej przelaliście,
walcząc z Honorem oraz Bogiem.
Byliście wtedy tacy młodzi...
Nasi żołnierze z AK,
niech pamięć o Was
w sercach naszych
na wieki wieków trwa!

Kacper Nogowski

BEZIMIENNY

Kolejny dzień walk
bez tchu
bez odpoczynku
bez chwili wytchnienia
Kolejny dzień walk
ukryty za barykadą
walczę o życie
tylko to mi pozostało
Ta brutalna wojna
jest całym moim życiem
nie pamiętam już zapachu kwiatów
ani śpiewu ptaków
Wojna odebrała mi wszystko
dom, żonę, córeczkę
teraz w szeregach AK
walczę o wolność
Za tych, których kocham
trzymając ich fotografię w dłoni
wychyłam się zza barykady
i strzelam do wrogów
Dostałem
I choć nie dożyję następnego dnia
to umieram za ojczyznę
i wierzę, że moja ofiara
nie była daremna

Grzegorz Orlicki

NIEZAPOMNIANY BOHATER

Orzeł dostojny, nad głową korona
Biało-czerwone barwy, słycać hymnu słowa
Polak to brzmi dumnie! On bohaterem ojczyzny
O walce nie mówi, choć zostały blizny
On dał nam przykład, ratując nasz kraj
Zwyciężył Polskę, odzyskał swój raj
Choć zrobił tak wiele, pozostał nieznany
Lecz w sercach Polaków zagoił rany
W naszej pamięci pozostanie ważny
Myśl o nim wieczna, wspomina go każdy
Cześć jego imieniu, szacunek i chwała
Bo dzięki niemu Polska niepodległą się stała!

Aleksandra Borkowska

PAMIĘĆ WCIĄŻ ŻYWA

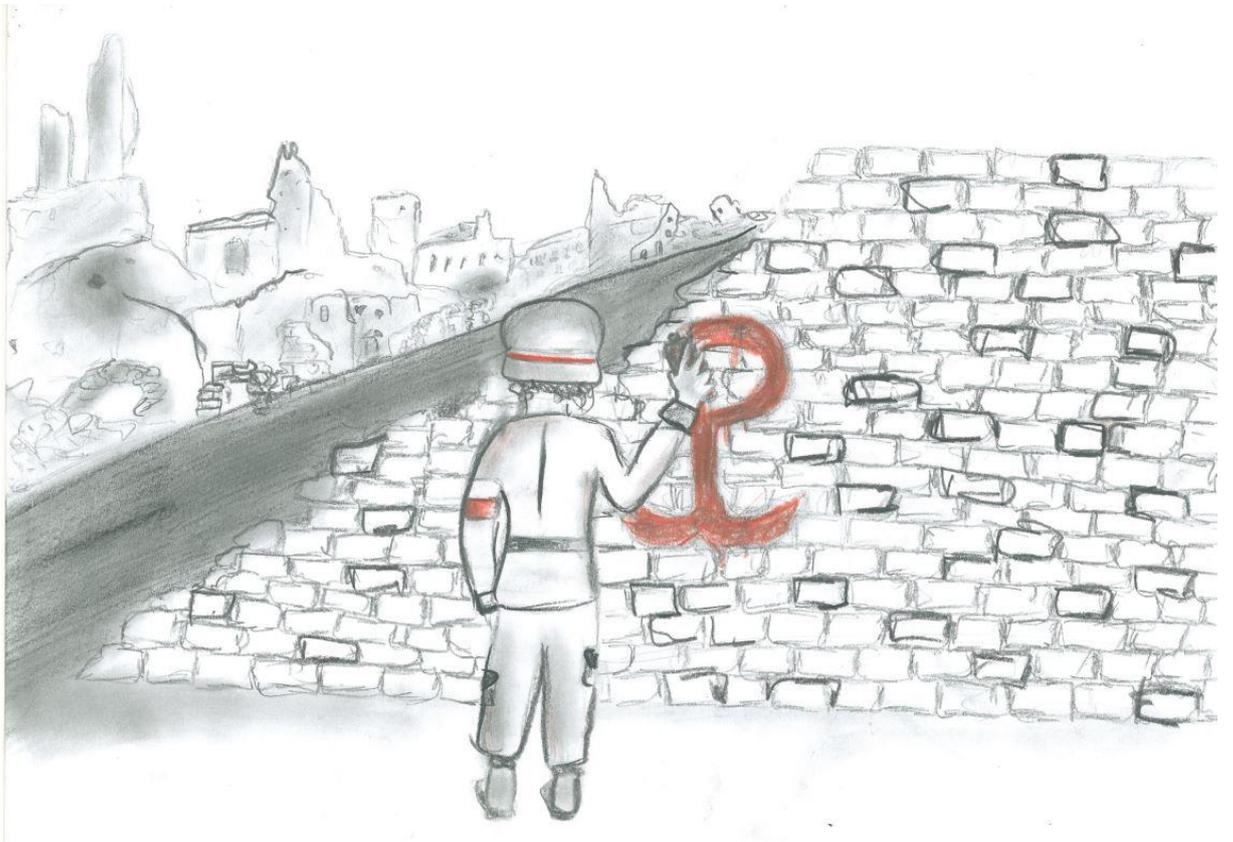
Nasza szkoła już od lat
Za patronów swoich ma
Tych, co swe oddali życie
Kiedy wróg nas napadł skrycie
Dla Ojczyzny świętej sprawy
Często bój toczyli krwawy
Do ostatniej krwi walczyli
Byśmy w wolnym kraju żyli
Hasło "Honor, Bóg, Ojczyzna"
Przyświecało im niezmiennie
Nie wdawali się w układy
Narażali się codziennie
By ich uczcić - jak co roku
U nas apel się odbywa
Niechaj pamięć o Akowcach
Pozostanie zawsze żywa

Jędrzej Myrcha

ONI

Oni za Polskę dzielnie walczyli,
Nie marnowali ani jednej chwili.
Walczyli dorośli, walczyli i chłopcy,
Nasi kochani dzielni Akowcy.
Ruszali do boju, choć wcale nie musieli,
Oni po prostu uwolnić nas chcieli.
Codziennością były dla nich huk, strzały,
Do walki nierównej stawały oddziały.
Bagnet na broń,
Karabin bierz w dłoń!
I choć wielu z tej walki nie wyszło cało,
Wielu legendą do dziś pozostało.
Nikt nie pojmie ich cierpienia,
Przelanej krwi i poświęcenia.
My nie chcemy więcej wojny,
Niech nadejdzie czas spokojny!

Dorota Chojnacka

Amelia Pikul

AKOWCY

Rdzą nam dola na lufach osiadła,
wiodła szlakiem dobrym i złym
w krzywe patrzeć kazała zwierciadła
gdzie śmierć naszą widzieliśmy my.
Na oślep szliśmy, do przodu, przez siebie,
nie wiedząc, gdzie czai się wróg.
Wokół nieustające wybuchy, strzały,
i setki martwych żołnierzy
wskazujących drogę do śmierci.
Dalej szliśmy prostą drogą,
ocierając ostatnie krople krwi.

Modląc się:

„Panie, pozwól nam wrócić do domu,
i zapomnieć o tych chwilach złych.”

To my - Akowcy

nielekający się zła.

Wiemy, że nasza śmierć będzie słuszna.

Za Polskę - ojczyznę naszą.

Magdalena Szymańska

LEGENDARNA ARMIA

Staliście się legendą
Polską wiarą i potęgą
Gdy ciała wszystkich przyjaciół padały
Polskie karabiny z jeszcze większą furią strzelały
O ojczyznę wolną walczyliście
I własną krwią zapłaciliście
By dzieci Wasze cierpieć nie musiały
By polskie tradycje nadal trwały
Widzę Was w myślach, gdy zamykam oczy
Obserwuję z daleka, jak śmiertelna walka się toczy
Anioł - opiekun unosi się nad Wami
Podchodzi do polskich żołnierzy, obdarowując ich orderami
Zwiastuje, że wygracie
Że Polskę odzyskacie
Żołnierze Armii Krajowej
W podziękę składam Wam kwiaty na płycie marmurowej

Anna Ciska

MÓJ PRZYJACIELU...

Mój przyjacielu, zastrzelony pod Warszawą,
drzewa tu pachną zielenią jak dawniej,
tylko niebo bywa trochę bardziej szare
i bardziej krwisto zachodzi słońce.

O świcie miast skowronków śpiewają wystrzały,
a czasem płacz matek bywa kontrakordem.

Warszawa jest wolna, o to walczyliśmy
i za to przelałeś krew, wtedy, pod leszczyną.

Jasnym świtem pędzimy dawnych prześladowców,
późną nocą burzymy mury,

ciepłym rankiem zaś śpimy, po raz pierwszy bez strachu.

Choć tak naprawdę wszystkich ściga jeszcze duch przeszłości.

A jeśli przeżyję, jeśli się ostanę,

mój dawny Przyjacielu zastrzelony pod Warszawą,

pojadę tam, nad leszczynę,

i, całując świętą ziemię, gdzie wsiąkła Twoja krew tamtego ranka,

położę krzyż i flagę, i wryję napis: „Armii Krajowej - rodacy”.

Bo gdzie jeden ginie, ginie cały naród,

lecz czasem tylko śmierć jest drogą do zwycięstwa.

Zuzanna Gajko

RYCERZE PODZIEMIA

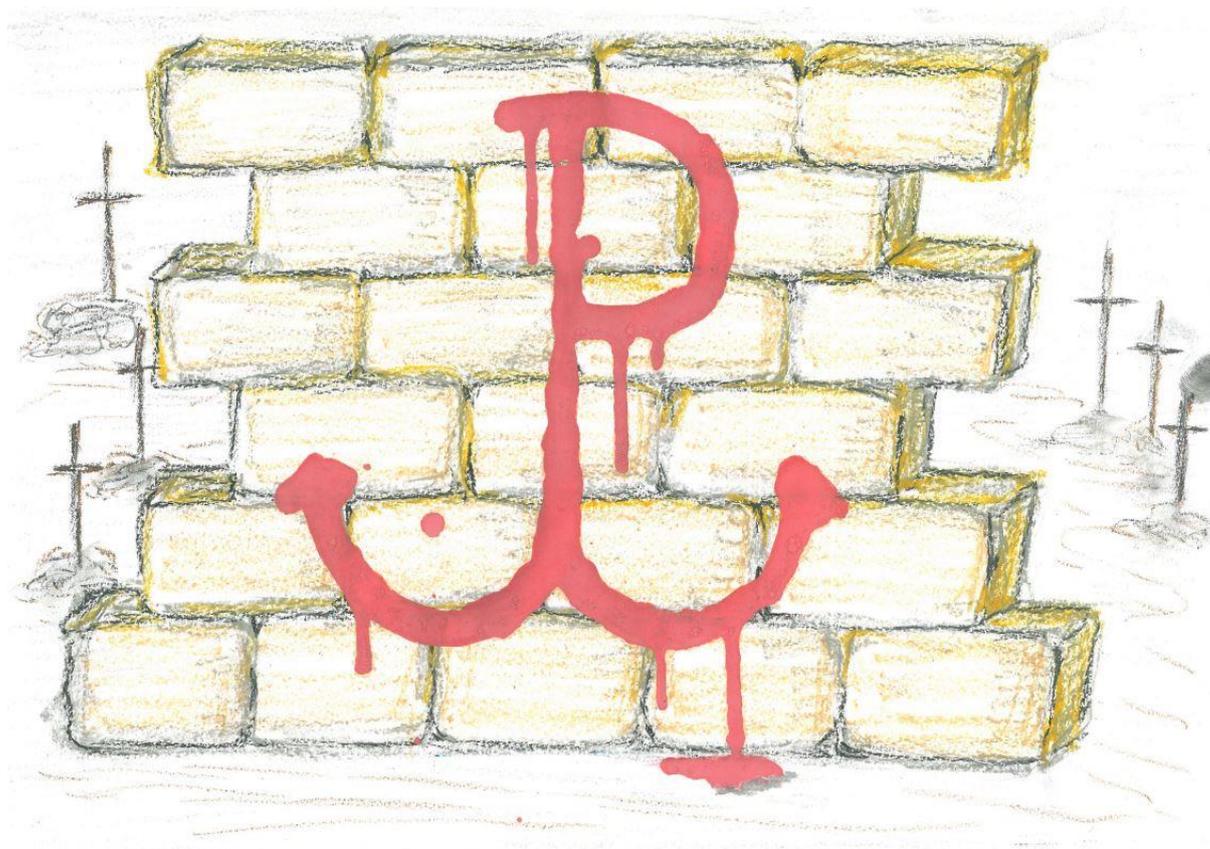
Młodzi, odważni, pełni życia
z marzeniami, planami, miłością.
Musieli istnieć i walczyć z ukrycia.
Niedane im było cieszyć się wolnością.
Kanały. Granaty. Butelki z benzyną.
Rozkaz. Dyscyplina. Pogoń za zwycięstwem.
Zawsze odważni i z hardą miną.
Zawsze gotowi z mocnym bicia sercem.
Armii Krajowej Żołnierze
Alek, Biały, Zośka, Rudy.
W zwartym szyku, niezłomni w swej wierze.
Waleczni patrioci, niezważający na trudy.
Strzelanina. Bomba. Krew. Poranek smutny.
Głód, poniewierka, śmierć i ból rozstania.
Hej Młodzi! Dlaczego Wasz los tak okrutny?
Gdzie beztroska i radość świata poznawania?
Oni stali się legendą.
Opowieścią o rycerzach podziemia.
Pamiętamy! I potomni pamiętać będą.
Na zawsze pozostaną w naszych wspomnieniach.

Karolina Wiśniewska

ŻOŁNIERZ Z AK

Pytasz, co to patriotyzm?
Pytasz, czym jest odwaga, bohaterstwo?
Na myśl przychodzą mi tylko te słowa,
Nieustraszona jest Armia Krajowa!
Gdy obcy postawił na ziemi Polaków nogę,
Gdy wróg rozsiał po naszym kraju trwożę,
Wtedy pod znakiem Polski Walczącej
Zjednoczyło się Polaków tysiące.
Obdarci z wolności oraz wiary,
Do ostatniej chwili szukając chwały,
Bronili zaciekle swej ojczyzny,
Nie zważając na ból, krew ani blizny.
I choć minęło już lat tak wiele,
Odkąd najechali nas nieprzyjaciele,
Na zawsze będziemy pamiętać, jaka
była waleczność żołnierzy z AK.

Maria Redmerska

Szymon Jurczyk

ONI STALI SIĘ LEGENDĄ

Gdy patrzę na godło me, czerwone

Z orłem wspaniałym

Przychodzi mi na myśl mój sen.

Wczorajszy: gruszki dojrzały.

Bo to był właśnie wrzesień

Przepiękny. Złocił się świat

W drzwi zapukała jesień

Przekwitał już każdy kwiat

Tak się zaczęło to wszystko

Lecz potem nie było tak pięknie

Zapłonęło nagle

Ognisko wojny

I cała ta radość za chwilę pęknie

To się stało tak szybko

Już żołnierze zbrojni

Wyruszają na koniach

By dokonać zbrodni

Wszyscy w amoku

Jak to mogło się wydarzyć

Ot tak?

A tu nagle koronę traci

Nasz rodowy ptak

Brak nadziei...
Mamy wojnę! Co gorszego być może?
Czy ktokolwiek ocali? Czy ktokolwiek pomoże?
Ktoś jednak się znalazł
Są zbrojni, poważni
I gotowi bronić nas wszystkich od kaźni
To żołnierze nasi, polscy
Wspaniali
To oni dla nas życie ryzykowali!
Żeby tylko powrócić
Do realiów tych starych
Do pokoju i dobra
Nie traćmy więc wiary!
I co się dalej dzieje?
Krew się przelewa!
Walki rozgorzały
Naród hymn śpiewa
Do końca, do wygranej
Dobrnąć chcą koniecznie
Tak, za wszelką cenę
I być już wolnym wiecznie
Udało się w końcu
Umilkło trąby wycie
Wygraną Polacy przypłacili życiem
Jak im podziękować?
Łza się w oku kręci
Chcemy, aby zawsze byli w naszej pamięci
I wciąż ich szanujemy

Wzruszenia nie bledną
Bo to oni, właśnie oni
Stali się legendą
...
I taki miałam sen
O tym, co już było
To wszystko tylko dzięki nim
Szczęśliwie się skończyło.

Nina Telefus

O NASZYCH BOHATERACH

O Armio Krajowa, patronie nasz,
Tyś walczyła za nas do ostatniej kropli krwi.
Z niemieckimi bandytami na bój poszłaś,
Stanęłaś w obronie tego, co polskie.
Tego, co ważne.
Tego, co prawdziwe broniłaś do końca.
Choć sił brakło, dumnie za ojczyznę walczyłaś,
Przykład nam - młodym Polakom dałaś,
Pokazałaś, czym jest prawdziwy patriotyzm.
Armio Krajowa - Armio Ludowa,
Armio Niezwyciężona, co nigdy się nie poddałaś,
I na zawsze w naszej pamięci zostałaś.
Wdzięczności naszej wyrazić nie możemy,
Do końca życia trudzić się będziemy,
Aby rozważyć, jak historyczny dług spłacić.
Historię o Was - polskich bohaterach
Dumnie naszym dzieciom opowiadać będziemy,
Waszego dla nas poświęcenia nie pominiemy.
Polska – Ojczyzna
Kraina, która się w sercu zaczyna.

Katarzyna Krupińska

ONI STALI SIĘ LEGENDĄ

Na twarzy kurz
I słońca blask
Na walkę już
Najwyższy czas
Już hełm na głowie
Przypina sam
Mały chłopiec
Co strzelbę ma
A inny leży
W kałuży krwi
Opaska biało-czerwona
w słońcu łśni
Żołnierze Armii Krajowej
Walczyli za nas z honorem
Dzisiaj każdy z nas
najwyższy hołd składa Wam
Patriotyzm w każdym Polaku tkwi
Za Akowców i za tamte dni!
W naszej pamięci nigdy nie zbledną
Oni stali się legendą

Natalia Sobczak

ŻOŁNIERZE AK – POLSKĄ LEGENDĄ

Żołnierze AK – Polską Legendą,
dla nas zawsze nią będą,
za ich czyny i odwagę,
zasługują na wieczną sławę.
Nie bali się klęski i śmierci,
bo zawsze Rzeczypospolitej byli wierni.
O lepsze jutro walczyli,
I z taką myślą żyli.
Wojowali lat wiele,
By wygrać z nieprzyjacielem.
Barykadami i kanałami,
Kryli się przed strzałami.
O wolną Polskę walczyli,
Do jej niepodległości uparcie dążyli.
Żołnierze AK – Polską Legendą,
dla nas zawsze nią będą.

Karol Nowicki

Mateusz Walas

HEROIZM ŻOŁNIERZA AK

Honor Polski i duma - trudne do nabycia
spisane na stronach ich heroicznego życia

Oni stali się legendą

O nich wiersze pisać będą

Zawsze w sercu Polaka

Heroizm żołnierza AK

Wyzwolenie ojczyzny z rąk wroga

Patriotyzm nade wszystko inne

Nie dla nich lęk i trwoga

Poświęcić trzeba życie niewinne

Oni stali się legendą

O nich wiersze pisać będą

Zawsze w sercu Polaka

Heroizm żołnierza AK

Dzisiejszy dobrobyt i pokój

Darem od obrońców kraju

Im zawdzięczamy w sercach spokój

Dla nich otwarte drogi do rajów

Oni stali się legendą

O nich wiersze pisać będą

Zawsze w sercu Polaka

Heroizm żołnierza AK

Paweł Ponczek

BOHATEROWIE

Bohaterowie tamtych dni,
których czas zatarł ślad.
Choć wyklęci - to pamięć
ich legendy żyje w nas.
O Polskę walczyli
wolną niczym ptak.
Wielu poniosło za to śmierć,
a żniwiarz duszy zbierał plony.
Podziękujmy tym,
którzy oddali życie swe,
by żyć można było tak,
jak teraz żyje się.
Za każdą kroplę przelaną,
za każdy oddany strzał,
w imieniu ojczyzny
hołd oddać czas.
Oni stali się legendą
Bohaterowie tamtych dni.
Bo walczyli za to,
aby Polska Polską mogła być.

Monika Sosna

ONI STALI SIĘ LEGENDĄ

Ktoś krzyknął z rozpacz
Przerywając ciszę
Ach moja wolności!
To Ciebie wciąż słyszę
Jak wielka i chciwa
Musiała być fala
Co parła z zachodu
I mi Cię zabrała
Za mojej młodości
Wolnym ptakiem byłeś
I między drzewami
Z wiatrem się goniłeś
Czy te gwiazdy świecą
Tam na nocnym niebie
Ku czci wszystkich ludzi
Walczących o Ciebie?
Tamtych, których kule
Rozerwały ciało
Tamtych, z których prócz prochów
Coś jeszcze zostało
Prócz munduru
Z zakrzepłą krwi szkarłatną wstęgą
Z pocałunkiem śmierci
Stali się legendą

Teresa Salamon

CI, CO ZA POLSKĘ...

Ci, co za Polskę walczyli
Do ostatniej niewoli chwili
Ci, co za Polskę zginęli
Za flagę z czerwieni i bieli
Ci, co wciąż w Polskę wierzyli
I za nią się modlili
Ci, co wciąż Polskę kochali
I zniszczyć jej nie dali
Ci, co za Polskę stracili bliskich
Przyjaciół, sąsiadów, wszystkich
Ci, co za Polskę z głodu czy bólu umarli
I Ci, co do końca wojny dotarli
Ci, co na wolną Polskę czekali z ufnością
I Ci, co wojnę godzili z miłością
I kobiety za Polskę walczące
I mężczyźni, i starcy, i dzieci dorastające
Ci, co w Polskę serce włożyli
By pamięci godni byli
Ci z Armii Krajowej Żołnierze
I z Szarych Szeregów harcerze
Więc niech pamięta każdy z nas
tych wielkich ludzi, którzy w okrutny wojny czas
polegli właśnie za nas.

MIŁOŚĆ DO OJCZYZNY

Krew swą przelali,
za ojczyznę, którą kochali.
Za złote łany zboża,
za białe fale morza,
za ciepło domu rodzinnego,
za świętość kościółka bliskiego.

Oni wiedzieli, że zginą,
pożegnali się z rodziną,
z matką, ojcem, siostrą, bratem,
z całym swoim światem.

Oni już się nie wahali,
gdy wróg wkroczył broń przygotowali,
a gdy przegrywali,
jeszcze mocniej go atakowali.

W krwi i błocie umazani,
do domów wracali,
lecz nie wszyscy powrócili
i rodzinę przytulili.

Chociaż tamci nie przeżyli,
to ojczyznę krwią zdobyli.

Bernard Cesarz

OJCZYŻNA

Dla naszej pięknej ojczyzny
przyszło im kiedyś umierać.
Przelewać młodą krew,
zapełnić czarne więzienne cele.
Ich męstwo i odwaga krwią pisana,
naznaczona tysiącami leśnych mogił.
To dla niej szła na bój Armia Krajowa.
Miłość do narodu cierpieniem rozrywana.
Była dla nich radością i dumą.
To dla niej szła na bój Armia Krajowa.
Nie ordery, nie pochwały były ich nagrodą,
lecz wygnanie i tułaczka.
To dla niej szła na bój Armia Krajowa.
Przeminęły chwile, przeminęły lata,
lecz ich bohaterstwo i niezłomność pozostaną
w naszej pamięci.
Historia Armii Krajowej
pozostanie na wieki w naszych sercach.
To dla nas szła na bój Armia Krajowa.

Konstancja Waclawik

CICHA NADZIEJA

Słysząc tylko płacz polskich rodzin w oddali,

Każda rodzina straciła kogoś bliskiego,

Niemcy myślą, żeśmy się poddali,

Nic bardziej mylnego.

W tym momencie cała Polska za broń złapała,

Żeby wypędzić z narodu szwabskiego generała.

Lecz przychodzi wieść o Armii Czerwonej i Stalinie,

Nadzieja Polaków w mroku nagle ginie.

Zeszli w podziemia i tam się ukrywali przez lata,

Knuli, spiskowali, jak obalić wrogiego kata,

Który nas poniżał i wykorzystywał do woli,

Polskie rodziny już nie będą żyć w niedoli.

Wtem pojawia się światełko w tunelu,

Chociaż poległo w boju nas już wielu,

Ci co ostali, chcą nadal walczyć w imię Ojczyzny,

By załagodzić rozdrapane blizny.

Nadszedł dzień upragnionej chwały,

Cieszymy się, że znów wolny jest Orzeł Biały,

O poległych nasza pamięć nigdy nie sptowieje,

Będziemy pamiętać te stare dzieje.

Kacper Więciarz

Marta Cichorek

NIE PODDAŁEŚ SIĘ

Żołnierzu AK, chciałbyś dziś zamknąć oczy
I zapomnieć, jak śmierć wśród Polaków kroczy.

Poświęciłeś wszystko dla niej,

Nie kobiety, lecz Ojczyzny ukochanej.

Choć nie wiedziałeś, czy to ma sens,

Dla wolnej Polski przeżyłeś wiele klęsk.

Mimo niepowodzeń się nie poddawałeś,

Chociaż śmierć wielu rodaków optakałeś.

Mogłeś być jednym z nich,

Ale walczyłeś do swych ostatnich sił.

Wojenne wspomnienia są nocną marą,

Powracających koszmarów jesteś ofiarą.

Pamiętaj, walczyłeś dla całej polskiej ludności

Bez Ciebie z pewnością nie mielibyśmy dziś wolności.

Agnieszka Klimek

CHŁOPCY Z AK

Jeszcze niedawno było boisko,
Jeszcze niedawno byłoby wszystko,
spełnienie marzeń i wieś spokojna,
byłoby wszystko, gdyby nie wojna.
Mundur zamienił stroje sportowe,
stare marzenia wyparły nowe,
o wsi spokojnej nie ma już mowy,
trening zastąpił im szyk bojowy.
Ciężki karabin na przedramieniu,
głowa oparta gdzieś na kamieniu,
pod drzewem, w zimnie, choćby na chwilę,
przysnąć na moment, znów zebrać siły.
Krwawe wieczory, krwawe poranki,
znów trzeba stanąć w bojowe szranki,
kule świstają wszędzie dokoła
Dalej! Odwagi! Ojczyzna woła!
Nie szcędząc sił, nie szcędząc męstwa,
iść ciągle naprzód, aż do zwycięstwa!
Niech świat się dowie o tych Polakach!
To byli chłopcy! Chłopcy z AK!

Sonia Floryńska

Heroiczni i niezłomni

Miałaś dziewiętnaście wiosen,
akwarelowe oczy,
zadziorny uśmiech na ustach,
przycięte, ciemne włosy.
Zawsze niezłomny, dziarski,
ceniłam to bardzo, uwierz,
ale nie chciałam Cię widzieć
w wojennym mundurze.

Poczułam wtedy ból niesamowity,
jakby coś we mnie pękło,
pokruszyło się na kawałki,
kiedy składałeś wówczas
uroczystą przysięgę,
a wiały jeszcze
wrześniowe wiatry.

Krzyczałam, prosiłam: "Zostań!",
lecz Ty uparty, wolałeś swą cenną
młodość zostawić na barykadzie.

A wiedziałeś przecież,
że każdy dzień może
okazać się Twym ostatnim.

Tęsknota ma niewysłowiona zagłuszała
wszystkie myśli, a oczy zapłakane
odtrącały mnie od

niesprawiedliwej rzeczywistości.
Lecz wybaczyłam po jakimś czasie,
gdyż uświadomiłam sobie,
że los nieszczęsny zaprowadził
Cię do konspiracji, że to właśnie
Ojczyzna była Twoim
ostatecznym powołaniem.
Zrobiłeś to dla mnie, poświęciłeś się dla nas,
oddałeś swą wierną heroiczną,
byśmy my teraz - bezbronni ludzie byli wolni,
by Polska żyć nie przestała.
Zwykły człowiek tego nie zrozumie,
tu trzeba mieć honor i odwagę,
tego Ci nie brakowało,
nie bałeś się śmierci, o jakiś Ty dzielny!
Jesteś teraz wzorem dla wszystkich
i wielki hołd ku czci Twojej składamy.
Teraz już każdy rozumie,
że to Armia Krajowa była
Twym niezastąpionym drogowskazem.
Pamiętam jeszcze, jak powiedziałeś:
"Kocham cię", wychodząc porankiem
o wschodzie słońca.

Aleksandra Ćwik

ŻOŁNIERZ

Żołnierz polskiej armii w wojennym mundurze
Z postrzępioną naszywką polskiej flagi na ramieniu
Kłęka wolno przy ogromnym z gołej cegły murze
    Za nim towarzysz szepcze coś drugiemu
Wszyscy razem czekają, ściśnięci w ukryciu
Żołnierz trzyma palec na spuście karabinu
Przysłuchuje się głuchemu swego serca biciu
    W płucach go już pali od gęstego dymu
    Czarna twarz od smoły, pod oczami brud
Z rozcięcia nad kolanem cieknie struga krwi
    Wytrzymać z tym bólem to dla niego trud
Zaciska szczękę, chociaż w oczach błyszczą gorzkie łzy
    Nagle się podrywa, cała reszta za nim
Z przeciwnej strony huknął pierwszy strzał
    Kiedy padł kolejny - nagłe zamieszanie
    Koledzy się rozbiegli, to był istny szal
On rzucił się do przodu, walki rozgorzały
Kulka przeleciała mu centymetr od czoła
    Wrogie wojska już na Puławskiej stały
    Strzelając i siejąc zniszczenie dokola
Rozległ się wybuch, straszliwa, czarna chmura
Podniosła się wraz z płomieniami w powietrze

W ścianie budynku obok ziejąca dziura
Wrzaski i płacz dzieci uniosły się na wietrze
Jeden z Niemców dobijał dziewczynkę trzyletnią
Łkała płacząc gdzieś z boku, bezradna
Inny rozstrzelał rodzinę biedną
Jedna z kobiet na stertę gruzu martwa padła
Żołnierz wypalił w kierunku napastnika
Ledwo umknął przed kulką, upadając w bok
Poczuł, że o coś mocno się potyka
Syknął z bólu, wiedział, że zwichnął sobie kość
Kolejne poszły strzały, bój nawet nie ustał
Jednego trafili, chyba prosto w piersi
Żołnierz odwrócił się, zacisnął usta
Nie chciał widzieć znowu przyjaciela śmierci
I tak walczył, mimo bólu, strachu, cierpienia
Aż w końcu i na niego przyszedł smutny czas
Walczył do własnego ostatniego tchnienia
Tego, co on przeżył, nikt nie przeżył z nas
Żegnamy żołnierza, zwykłego bohatera
Zwykłego człowieka, co dokonał tak wiele
Dzięki niemu właśnie każdy z nas dziś, teraz
Może żyć w wolnym kraju - wspaniałym ludzkości dziele

Nina Telefus

***

Byłaś dla nas radością i dumą
jak stal prężna, jak żywioł surowa.
Na ustach pieśnią, w sercu - krwawą łuną
Armio Krajowa.

Słowa szukałam, które by strzaskało
płyty zapomnianych grobów,
niechcianą prawdę spod nich by wyrwało
i w piersi nimi walnęło jak obuch.

Dwa takie słowa znalazłam - hasło
okryte złotem aureoli.

Słowa jak światło, co nigdy nie zgaśło
i ślepi oczy, i cieszy, i boli.

Być może zabrzmia dla każdego inaczej
te dwa najprostsze, najwyklesze słowa.

Nimi czyny nieśmiertelne znaczą,
słuchajcie - to Armia Krajowa.

Klaudia Konopska

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Młodzi, waleczni, uparci,
Poszli przez Boga wsparci.
Za wolną Polskę i naród swój,
Toczyć zacięty bój.
Za wolność narodu krew swą przelewali,
"Żbik", "Twardy", "Sęp", "Boryna",
Niezlomna z nich była drużyna.
Zerkali śmierci prosto w oczy,
i "Rudy" ze swym oddziałem kroczył.
Po bezdrożach, wąskich ścieżkach maszerował.
Mijał lasy, rzeki, pola,
Taka ich była niedola.
Zamiast orderów kulę w kark dostali,
Na "Łączce", Służewcu w zimnych ciemnych dołach.
Zagrzebani, zapomnieni leżą jako armia cieni.
Długo leżeli cisi, bezimienni,
Bez krzyży, pomników, zniczy i kwiatów,
w głąb niepamięci zepchnięci przez katów.
Składam hołd na wasze ręce,
Niezapomniani - Żołnierze Wyklęci!

Filip Filipczak

PAMIĘCI BOHATEROM WYKLĘTYM

Polska znalazła się między dwoma sąsiadami,
Którzy okazali się dla narodu polskiego największymi wrogami.
Bez wiedzy naszej ojczyzny zawarli porozumienie,
Że zniszczą naród polski i jego całe mienie.
Gdy patrioci polscy z okupantami walczyć chcieli,
Wolność lub życie swoje oddać musieli.
Wróg zachodni zamykał ich w obozach i oflagach,
A wschodni wysyłał na poniewierkę w gułagach.
Mimo terroru okupantów wrogich,
Nie zrezygnowali z raz obranej drogi.
Po uzyskaniu przez Polskę wątpliwej niepodległości,
Zamiast chwały za bohaterstwo doznali podłości.
Rządzący Polską wykazali dużo niezasłużonej niechęci,
A bohaterów nazwano: żołnierze wyklęci.
Wyklętym upór i waleczność nie minęła,
Dzięki czemu "Polska nie zginęła".

Martyna Bukowska

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Ci, co kiedyś tak dzielnie walczyli
Za Polskę niepodległą,
Wciąż w zwycięstwo Ojczyzny wierzyli,
Idąc na śmierć pewną.
Bez walki nie mogli się poddać,
Bo w ich sercach wciąż płomień nadziei się tlił.
Walczyli, by cześć ojczyźnie oddać.
Walczyli, mimo braku sił.
Pamięć o Żołnierzach Wyklętych
Jest obowiązkiem każdego Polaka.
W dowód uznania hołd się należy
Obrońcom naszym z AK.
Nie zapomnę o tym, co robili.
I duma mnie teraz rozpiera.
To oni mnie nauczyli,
Że ostatnia umiera nadzieja.

Zofia Telefus

Marta Cichorek

HEROIZM ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

O Tobie Polsko pisali wielcy poeci,
to Ty niełatwą miałaś drogę przez pare stuleci.
Podziały, spory i właśnie ludzi sobie obcych
doprowadziły do powstania konfliktów zbrojnych.
Już raz cud nad Wisłą się zdarzył
i los Polaków na szali wagi się ważył.
Lecz przeszłaś zmartwychwstanie, bo w sercu prawdziwego Polaka
na pierwszym miejscu jest nie lęk, lecz odwaga.
Co o ojczyznę walczy, cierpi i wierzy,
ku pamięci Wyklętych Żołnierzy.
Wielu podjęło trud walki i w bój krwawy
nie poszło dla chwały, czci i sławy.
Lecz by przeciwdziałać sowieckiej agresji
i mimo bezwzględnej komunistycznej presji,
broniło niepodległego bytu państwa polskiego
i na wielką skalę trwała walka państwa podziemnego.
Dzięki Wam Żołnierze Niezłomni
i Waszych chęci, serc ogromnych.
Choć nie raz groziły Wam sądy, ubeckie kraty,
teraz my dla Was oddajemy wiwaty.
Nagradzamy Waszą waleczność i śpiewamy pieśń,
bohaterstwo Wasze pragniemy w historię Polski wpleść.

Kornelia Jasińska

HOŁD DLA ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

Żołnierze Wyklęci, Żołnierze Niezłomni,

Nadal pamiętamy ich męstwo,

Kiedy ruszyli, by walczyć za Polskę,

wierzyli święcie w zwycięstwo.

Przeciwstawiali się wrogiej agresji,

Radzieckim najeźdźcom opór stawiali,

i z bronią w ręku dzielnie walczyli.

Z honorem za Polskę swe życie oddali.

Nie wiedzieli, idąc na pole walki,

Czy przeżyją, czy też nie.

Zrobili to z miłości dla ojczyzny,

O tym każdy Polak wie.

A jednak przez powojenne lata

Historia o Was jak grób milczała.

Ginęliście z ręki okrutnego kata,

Krew polska strumieniem się lała.

Odebrać Wam chcieli Wasz honor,

i godność, i pamięć rodaków

i w bezimiennych Was grobach

Pogrzebać na zawsze bez śladu.

Za wrogów ojczyzny Was wzięto,

Lecz prawda z kłamstwem wygrała,

I odsłoniła prawdziwe historie,

Choć wiele lat na to czekała.
Nie lekceważmy przeszłości,
Jak czegoś, co już minęło,
Ona tkwi nadal w naszych sercach,
I życie wielu pochłonęła.
Za krew przelaną w czasie wojny,
Za żołnierzy poranioną twarz,
Za odwagę włożoną w trud walki,
Darujemy Wam hołd nasz.

Maja Ostrowska

ŻOŁNIERZE NIEPOKONANI

Patroni naszej szkoły każdemu są znani
To oczywiście żołnierze AK niepokonani
Bez chwili zawahania o Polskę walczyli
Z pola bitwy ani na moment nie zboczyli
Życia swego oddać się nie bali
Za naszą Polskę krew przelewali
Walka z wrogiem niestraszna im była
Każda osoba dzielnie walczyła
Nikogo śmierć nie przerażała
A wręcz przeciwnie - motywowała
By pokonać wroga - to było wyzwanie
To dla Akowców najważniejsze zadanie
Na polu bitwy do końca pozostali
Mimo tego że nie zawsze wygrywali
Ich historia jest godna poznania
Więc zachęcam do jej opowiadania
Mimo tego że nie stronili od broni
To jestem dumna, że to mojej szkoły patroni
Chciałabym, żeby moi potomkowie tak honor cenili
i takimi patriotami jak niegdyś żołnierze AK byli

Zuzanna Jaremko

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Przez wiele lat historia milczała
Prawdy się domagała
Za barbarzyńców Was uważano
Rodziny latami nękano
Wiele żyć odebrano
Nigdy nie zaginie po Was słuch
Choć tego pragnął wróg
Przebyliście łąki, lasy, pola
Ciężka była wyklętych dola
Dziękujemy za trud i poświęcenie
Jesteście dla nas radością i dumą
Wszystko to zrobiliście dla Ojczyzny dobra
Nad pomnikami unosi się mgła
W sercach pamięć o Was trwa
Wszystko, co zniszczył wróg
Pomógł nam odbudować dobry Bóg

Paulina Pawluk

HOŁD BOHATEROM

Co to jest za ziemia krwawymi łzami przesiąknięta

Ziemia widmem wojny przeklęta

Za kogo ginęli jej jedyni synowie

Kto ich historię dziś potomnym opowie

Duch wciąż unosi się nad ich grobami

Szepcze i łypie na nich ślepiami

Lecz coraz cichszy jego głos

Dziś Polska oddaje swym bohaterom hołd

Nikt dziś nie spojrzy na grób z pogardą

Bo dzięki nim ojczyzna przestała być rozdarta

Przestała wstyd na swych barkach nosić

Przestała mocarstwa o łaskę prosić

Los ich skazał na śmierć i walkę

By zmyć z ojczyzny nadaną hańbę

Adrianna Sejka

ŻOŁNIERZE NIEZŁOMNI

Żołnierze niezłomni, a za sprzymierzeńca mieli pacierze.
Antykomunistyczne straże, kwiat polskiej partyzantki,
Wrogowie sowietyzacji i rusyfikacji.
Nie mieli rodzin, niedzielnego obiadu, pikniku w ogrodzie,
Ani spaceru po plaży.
Dzień ich zaczynał i kończył się w okupacji,
Ich godziny mijały na zasadzkach i konspiracji.
Ukryci dla świata marzyli o wolnym kraju,
Deszczowym kwietniu i słonecznym maju.
Śnili o ojczyźnie, co Polska ma na imię,
Deszczowej jesieni i mroźnej zimie.
Nie pamiętano ich, za bandytów nawet uważano,
Prześladowano, w komunistycznych więzieniach katowano.
Ale Polska pamięta umęczonych i zasłużonych bohaterów,
Cześć im i honor składa choć jest ich niewielu.

Maria Pakuła

W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM WYKLĘTYM

Żołnierze Wyklęci!
Polskiej Ziemi rycerze!
W walce tracili życie,
o swą ojczyznę się bili.
Nikt z nich nie był świadom,
jak wielu wrogów wokół.
Jak długo przyjdzie walczyć,
o ukochaną wolność.
I choć "zwycięstwa" radość
rozbrzmiewała wokoło,
nowy wróg u bram
budził ich niepokój.
To sowiecki okupant
rozgościł się śmiało,
żeby państwo polskie
wolności nie miało.
Choć Goliat stał przed nimi,
to nie złożyli broni.
Marząc o wolnej Polsce,
kładli swe życie na szali.
Tak wiele przelanej krwi,
tak wiele ludzkich istnień.
Tak mało zrozumienia,
brak czci i honoru przez lata.
Pewnie nikt z nich nie myślał,
gdy życie oddawał w hołdzie,
że wolność niejedno ma imię,
a Polska nie zawsze jest Polską.
Minęło tak wiele lat,
zanim usłyszał o nich świat.
To oni, samotni wojownicy,
niezłomni Żołnierze Wyklęci.

Oliwia Lipińska

Nikola Schneider